

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Søg...

13. juni 2016

Iben Christiane Hansen (<http://www.planetpulp.dk/author/iben/>)

Ingen kommentarer

Synes godt i

Fanden på væggen

Djævelen er derinde. Palle Schmidt har skrevet en veldrejet krimi med en gribende historie, som holder en skarp spændingskurve og følger læseren i mål med tilbageholdt åndedrag.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/boeger/fanden_paa_vaeggen_forside_stor.jpg)Åbningsscenen i bogen lader ingen i tvivl; stemningen slås flot an, og her er tale om en rå krimi med en barsk historie, hvor hovedpersonen allerede i første afsnit vasker blod af hænderne.

Han har tævet nogen, så blodet er først og fremmest helt bogstaveligt, men imellem linjerne forstår vi, at han også prøver at gøre det mere billedligt talt og forsøger at lave noget om i sit liv.

Vor helt David er en tvivlsom helt, en mand med skeletter i skabet, og vi får at vide, det langt fra er første gang, han prøver at slippe væk fra dem. Det går simpelthen bare ikke så godt, og med dét er historien i gang.

Overlevelse og opløsning

Det er ved første øjekast en ret klassisk historie om fallerede detektiver, hjælpere af tvivlsom moralsk karakter og folk, som er tæt på hovedpersonerne og har alverdens fordækte motiver, og dermed ligner det noget, vi har set i mangt en krimi førhen.

Men **Fanden på væggen** er også skildringen af en lille håndfuld mennesker i forskellige faser af overlevelse og opløsning. Og dén skildring af indre forfald og kamp for at hænge sammen rammer Schmidt rigtig godt.

David er den umiddelbare hovedperson, han er detektivbureauets hjerte og primus motor, og han lader sine personlige følelser bestemme nogenlunde alle handlinger i forbindelse med den aktuelle sag i historien.

Hans kone Helena prøver at holde sammen på både bureauet og deres ægteskab, og det er mildt sagt op ad bakke. Det er på mange måder en meget klassisk karakteropbygning, men vi skal snart lære, at Schmidt gemmer på mere i hjertet af hver af de mennesker, vi hører om.

Kun ganske langsomt og flig for flig afslører forfatteren, hvad det er, der førhen er hændt parret, og viser os, at det både har en enorm indflydelse i måden, de agerer over for hinanden, og på hvordan de går til den aktuelle sag om et forsvundet barn.

I begyndelsen er det frustrerende kun at få løsrevne informationer om baggrundshistorien, men det er et fint greb af Palle Schmidt at lægge små brødkrummer ud, som ægger læseren og får os videre i teksten ivrige efter at lære mere.

Ægte mennesker

Kapitlerne er skrevet ud fra hver persons oplevelse af historien, efterhånden som den udfolder sig, og det fungerer rigtig godt med opdelingerne, fordi der faktisk er meget at holde styr på.

Det er ikke flade karakterer, vi læser om i **Fanden på væggen**; det er ægte mennesker, som har alt muligt lort, de kæmper med, og der er i det store og hele gode forklaringer på deres mere eller mindre heldige måde at agere på i forhold til konflikter, familie og følelser. På den måde ligner de alle os andre, og det er fedt.

Karaktergalleriet er ikke enormt, men det er grundigt, og der er de personer, som skal til for at handlingen kan skride frem, og hver af dem spiller deres rolle godt.

Udover parret, som har detektivbureauet, hører vi hurtigt om Frank, håndlangeren, en mand med en blakket fortid. Frank har spjældet den noget i sin tid, men han er ude, og udover at han givet har brug for ansættelse et sted, der ser stort på tidligere voldsdomme, så har han også en helt personlig bevæggrund for at holde sig tæt på hovedpersonerne.

Han er dybest set et venligt menneske, som gerne vil det rigtige, uanset hvor svært det falder ham – og det er meget svært. Som læser får man måske ikke direkte forståelse, men i hvert fald sympati med ham, og jeg synes ikke helt, han fortjener den skæbne, han får i bogen.

Og han er ikke den eneste. Som historien skrider frem, og vi lærer personerne at kende, må de alle ofre noget for at komme videre, og det er ikke for de pivede.

En anden sideperson er Yasin, som kender Helena fra fortiden, og han bliver sendt i byen for bureauet så meget, som de nu kan bruge ham, og det er en del.

Han er egentlig jurist og har et dayjob, som hans kone absolut ikke synes, han skal kvitte. Men han tjener godt ved at have en fod indenfor, hvilket lader ham skumme lidt fløde her og der i forhold til de opgaver, bureauet løser.

Han er nok den i bogen, der på samme tid ligner flest af læserne og adskiller sig mest fra dem; han løber stadigt hurtigere for at få sit liv med kone, børn, hus og regninger til at hænge sammen. Hans løsninger er bare ret alternative og aldrig fine i kanten.

Schebel kom ind fra siden

Udover de to bøffer, som kan sendes i byen, får detektiverne hjælp fra en helt anderledes kant; de har nemlig Schebel, en tidligere politibetjent med på sidelinjen, og han hjælper blandt andet ved at gå til sagen om det forsvundne barn med en ret voldsom ildhu.

Først meget sent får vi at vide, hvad det egentlig handler om for ham, og hvorfor han er så engageret i arbejdet. Og det holder læseren fint på tæerne, at vi mærker det røgslør, som øvrige betjente og alle, der kender Schebel lægger ud.

Ingen vil helt fortælle, hvad der er sket engang for længe siden, og læseren må spekulere ligeså meget som dem, der arbejder med og er afhængige af den pensionerede betjent.

Den grundlæggende historie i **Fanden på væggen** er god og spændende, og Palle Schmidt skriver den effektivt fremad. Der er ikke så mange dikkedarer eller falbelader; der er handling, og det er fuld af effekt og spænding.

Ind imellem ligger de finurligt underspillede informationer, som lader læseren blive nysgerrig, eller som helt subtilt fortæller om nogen i historien. Som da en kvinde lidt henkastet undskyldende fortæller, at hendes mand altså har høfeber, så detektiverne forstår, at det jo bare er derfor, han lige får lidt våde øjne og snot i næsen, og at det slet ikke har noget med sagen at gøre.

Eller når vi første gang hører om Yasins ægteskab, at han tænker "Det er fint nok," men næste gang, det nævnes, ender han med at lange konen en flad.

På samme måde hører vi, at betjent Schebel har været væk en rum tid, da han kommer forbi Jagtvej 69 og ikke i forvejen vidste, at Ungdomshuset var blevet ryddet og revet ned. Det er så fint skrevet og fortalt, at jeg håber, Schmidt allerede er i gang med sin næste bog, for den kan kun

blive endnu bedre!

Underholdende og ubegribelig ondskab

Schmidts første forsøg udi romaner til voksne er lykkedes rigtig godt. Personer og plot er rammende, man suges hurtigt ind i historien og spyttes først ud, når sidste side er vendt.

Kapitelinddelingen kan godt føles lidt staccato, efterhånden som der veksles meget mellem de forskellige figurers oplevelser og synsvinkel. Og som den grammatikelsker, jeg er, er der et par skønhedsfejl i form af kommatering og slåfejl, som jeg ville ønske, redaktøren havde fanget inden udgivelsen.

Men **Fanden på væggen** er en djævelsk god historie, og i sidste ende er det en skidegod krimi, som efterlader læseren helt forpustet på den gode måde. Den polske forfatter Joseph Conrad citeres først i bogen for, at mennesket er i stand til ubegribelig ondskab. Efter **Fanden på væggen** er man ikke i tvivl om, at det er sandt.

Titel: Fanden på væggen

Forfatter: Palle Schmidt

Udgivelsesår: 2016

Forlag: Calibat

Format: Hardcover

Sideantal: 346

Anmeldt i nr. 128 | 13/06/2016 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=42778)

Stikord: Danmark (<http://www.planetpulp.dk/?p=7445>)

Iben Christiane Hansen

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar